

[Skrumsager Skau]

bare sætte 6.000 flere i arbejde, så har vi provenuet hjemme.

Vi vil da gerne øge beskæftigelsen i vort samfund. Men det, der sker, hvis vi ikke får vores lovforslag igennem, er, at vi anvender vores sammensparede midler, som vi ikke har alligevel, passivt i vores samfund i stedet for at anvende dem aktivt i vores samfund, således at det øgede beskæftigelsen. Det er passivt bare at forøge nogle passive overførselsindkomster.

Vi hørte ikke noget om, hvem det er, der skal betale de penge, vi taler om her. For det første tager vi ikke noget fra nogen. Og for det andet skal vi, hvis de grupper, hr. Nyrup Rasmussen har omtalt, skal have mere, hente det hos de erhvervsaktive i den danske befolkning, hos LO-arbejderne, hos funktionærer, i dansk erhvervsliv. Det er ret betydelige beløb, vi taler om: halv effekt i indeværende år, og med de statistiske kundskaber, hr. Nyrup Rasmussen lægger frem, ved hr. Nyrup Rasmussen også, at det har dobbelt effekt næste år osv. osv.

Hvor skal pengene komme fra? Hvem skal betale dem?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det, der gjorde, at jeg ikke kunne blive sidende, var selvfølgelig hr. Behnkes bemærkninger om, at dagpengene var så høje, at det nærmest ikke kunne betale sig at arbejde.

Er hr. Behnke overhovedet ikke klar over, hvor lav dækningsgraden er i forbindelse med udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge? Det typiske i forbindelse med arbejdsløshed er en lønnedgang på en tredjedel. Man taber en tredjedel af sin indkomst ved at gå på arbejdsløshedsdagpenge. Sådan er statistikken faktisk. Hvis man kigger på, hvad folk typisk har tjent før, og på, hvad de får i arbejdsløshedsdagpenge, ser man, at de mister en tredjedel af årsindkomsten.

Er det for lidt? Er det virkelig for lidt at miste en tredjedel af sin årsindkomst i forbindelse med, at man ufrivilligt bliver arbejdsløs? Jeg synes, det er hårrejsende, at der er nogen, der mener, at man skal endnu længere ned.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg har forstået på min kollega hr. Lykketoft,

at hr. Behnke i debatten forleden beskæftigede sig meget med edb, og det har jo også noget med statistik og tal at gøre.

Hr. Behnke burde nok slå op i den nærmeste OECD-oversigt over, hvordan arbejdsløshedsunderstøttelsen og overførselsindkomsterne ser ud. Hvis han ikke har tid, kan han tage den seneste vismandsrapport, hvor der udtrykkelig er gjort opmærksom på, at vores overførselsindkomstniveau og vores samlede sociale udgifter ikke adskiller sig – når vi tager den samlede ressourcebeslaglæggelse i samfundet og ser bort fra, om det nu er brugerbetalingsorienteret, forsikringsorienteret eller det er skattefinansieret – grundlæggende fra de andre europæiske samfunds.

Jeg skal sige til hr. Behnke, at denne regering selv og dens forgænger siden 1982 med den nuværende statsminister er en levende illustration af, at hr. Behnke tager fejl, og en levende illustration af, at regeringen er på forkert spor med hensyn til dens eget oplæg.

Hvad var det, der var årsagen til den massive forbedring af statsfinanserne gennem første halvdel af 1980'erne? Det var væksten i investeringer og privatforbrug og den deraf afledte beskæftigelse. Så kom fejlen, at man ikke samtidig kunne klare forbedringen i valutasituationen, men det er en anden sag.

Det er via vækst, det er via konkurrenceevne, aktiv investerings- og erhvervs politik, hr. Behnke, vi skal få flere folk i arbejde og dermed færre dagpengeudgifter.

Må jeg sige til hr. Skrum sager Skau, som spørger, hvor vi skal finde pengene, at jeg havde gerne set en tilsvarende konsekvens hos hr. Skrum sager Skau i debatten om formueskatten og i debatten om støtten til landbruget, som blev forhandlet sidste år. I hr. Skrum sager Skaus sind er der åbenbart forskel på, om det er tabte indtægter eller færre udgifter, vi taler om, for så vidt angår de offentlige finanser.

Og så skal jeg sige til hr. Skrum sager Skau, at igen bekræfter regeringens egen historie fra 1982 til nu, at det kan lade sig gøre at få flere folk i arbejde. Det, der er det sværeste, hr. Skrum sager Skau, er at sikre den samtidige forbedring i valuta og beskæftigelse. Men hr. Skrum sager Skau, dette er ikke Anders And-økonomi. Det er sådan, at færre udgifter eller tabte indtægter har samme effekt på beholdningerne. Det burde hr. Skrum sager Skau lægge sig på sinde.